

Журнал «Польща»

Микита Кадан

8.04 – 27.04.2015

Повторюваний мотив цитування крайніх, периферійних зображень – це те, через що ці різночасові роботи були зібрані в одну експозицію. Автора в даному випадку цікавить не «проект», а «виставка картин та малюнків різних років».

I

Звичне місце катастрофи – знаходиться на периферії, в боковому полі зору. Те що в центрі швидко вичищають з найменших шпарин, ліквідують за допомогою комунальних служб, на околиці стає безстроковою рутинною вбивства та розграбування. На околицю видимого змітаєш сміття, а в ньому неминуче починаються процеси, чреваті бідами. Ці процеси, подібні до самозародження мишей і змій у брудному ганчір'ї, абсолютно неможливо не те що втримати під контролем, – навіть довго концентруватись на них є чимось за межами можливостей. Також на периферії розміщуються архіви, котрі поступово втрачають структуру, осідають у непоіменованість та однорідність. Зникає сама межа між архівом і звалищем. Робота над систематизацією того, що наповнює периферію, здається приреченою. Але взявшись за неї, отримуєш шанс переналаштувати власну оптику, усунути саму відмінність периферії і центру, зрівняти їх у правах.

Картинки, що втекли з рамок, що втратили контекст. Свідчення, правдивість котрих не підлягає перевірці. Місце і час дії не зазначені. Архівні фотографії – імовірно об'єкт підробки та пропагандистської маніпуляції. Це ваші жертви, а не наші. Безіменне життя та його переривання, яке не потребує пояснення. Сніг ховає обличчя пам'ятника. Свій-чужий-свій. Дар розрізнення не отримано ззовні. Самому треба вчитися, усе самому.

II

«Журнал «Польща» – це все одно що:

Мистецтво та боротьба ідеологій.

Товариш Гомулка говорить про досягнення народної влади.

Щорічний огляд молодих талантів.

Агріколя – один із Варшавських парків, місце спортивних занять школярів.

На прикордонному пункті митники записують ввезену до Польщі валюту.

Переселенці з'явилися у місті наступного дня після капітуляції гітлерівців.

Пересадка кукурудзи на дно океану. 1969 *

Частково спалені. 1970 **

Так, у скульптурній групі «Екзекуція» *** показано жертв невідомо ким вчиненої розправи. Лежать трупи, один із яких висить головою донизу. Кругом безлюдно. Твір висловлює відчуття приреченості, фаталізму, безглуздості спротиву насильству, безкарності будь-якого злочину, і за своєю суттю – антигуманістичний.

Художники використовують ексцентрику («скульптура» пальця, що стирчить із землі)****, самопародіювання та висміювання цінностей цивілізації споживання.

III

Використані матеріали:

1. Ілюстрації з журналу «Польща», що видавався російською мовою в Польській Народній Республіці.
2. Репродукції художніх робіт із радянських полемічних видань про мистецтво капіталістичних держав.
3. Сучасні та архівні фотографії – документи масового знищення людей.
4. Фотографії пам'ятників під снігом.
5. Фотографії з журналу «Будівництво та архітектура» 1970–1980-х рр.
6. Цитати з статей журналу «Польща» (1967-1969 рр), книг «Модернізм. Аналіз та критика основних напрямків» (М: «Искусство», 1987), «Філософія та мистецтво модернізму» (М: «Политиздат», 1980).

* Робота Деніса Опенгейма

** Робота Роберта Смітсона

*** Робота Джорджа Сігала

**** Робота Сезара

За додатковою інформацією, фотоматеріалами, коментарями учасників подій звертайтеся: координатор проєктів Віра Лой, 067 547 22 86, pr@gudimov.com.

Арт-центр Я Галерея у Києві, Хорива, 49Б, /044/ 492 92 03, у Дніпропетровську, Гусенка, 17, /056/ 713 57 13